

Заю тича и днеска

Легна Заю да дремне
Под клоната брезичка,
На два друма — раздрума
Край листната горичка...

Духна вятжр, подухна,
Сви се, преви брезичка,
Падна клонче кржстато,
Удри Заю в главичка...
Скочи Заю, подскочи,
Па се мигом стжписа —
— Леле, Боже, отивам!
Всичко вече свжрши са...
Рипна, трепна, подрипна,
Хукна Заю на ляво,
Вржцна после на десно,
Па удари направо.
Тича, тича — през глава,
Тича, тича не спира,
Тжмни доли прескача
През храсти се провира.

Седи Стойко ловеца
Край рекичка пенлива,
Тютюн пуши с лулица
И на хладно почива...

Хем почива, хем пуши,
И все гледа, поглежда —
За добро ли, за зло ли
Зая-бая сжглежда.

Па му дума продума:
— „Заю, Заю, Заенце,
Джлгички ти крачката,
Хубаво ти именце
И по-джлги ушите,
Мжничка ти главичка,
Сладичко ти месцето
За чорбичка в паничка...
Скочи Заю, подскочи,
Па се мигом стжписа...
— Леле, Боже, отивам!...
Всичко вече свжрши са.
Рипна, трепна, подрипна
Хукна лудо на ляво
Вржцна после на десно,
Па удари направо.
Тича, тича през глава,
Тича, тича не спира,
Тжмни доли прескача,
През храсти се провира...